

prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău

Judecător: Boico V.

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: Panov A., Pahopol A., Minciuna A.

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ioxa Lilian,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ioxa Lilian împotriva Cibuc Angela, intervenient principal Cibuc Dmitri cu privire la recunoașterea și stabilirea cotelor – părți din dreptul de proprietate și înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotei - părți,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ioxa Lilian, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2014, Ioxa Lilian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cibuc Angela, intervenient principal Cibuc Dmitri cu privire la recunoașterea și stabilirea cotelor – părți din dreptul de proprietate și înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotei - părți.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău nr. 2-4122/13 din 17 iulie 2013, a fost dispusă încasarea în beneficiul său de la Dmitri Cibuc a datoriei în cuantum de 60 000 EURO și dobânda de întârziere în mărime de 6 736,43 EURO, iar în total suma de 66 736, 43 euro. Astfel, hotărârea menționată a intrat în vigoare la 20 august 2013 și a fost depusă spre executare, însă până la momentul de față nu au fost efectuate achitări din partea debitorului.

Reclamantul afirmă că, la 22 august 2013, pârâta Angela Cibuc, pe atunci soția lui Dmitri Cibuc, a semnat un contract de cesiune, prin care a dobândit drepturi depline asupra creanței cesionate și anume asupra unui contract de investiție în construcția unui apartament de 83, 8 m.p. pentru care a achitat suma de 265 922 lei. Ulterior, la 10 ianuarie 2014, a fost înregistrat divorțul dintre Angela Cibuc și Dmitri Cibuc.

În această ordine de idei, consideră că bunul a fost cesionat în timpul căsniciei, iar această împrejurare confirmă că imobilul a fost procurat din patrimoniul comun al soților și respectiv, ambii soți dețin cotă-parte din apartament.

Totodată, reclamantul a invocat că, prin titlul executoriu nr. 2 - 4122/13 din 17 iulie 2013 se demonstrează că datoria lui Dmitri Cibuc față de el este certă, lichidă și exigibilă, iar din informația obținută de la executorul judecătoresc Igor Doroftei rezultă că debitorul nu are bunuri suficiente pentru achitarea sumei restante în cuantum de 66 736, 43 Euro și nu întreprinde măsuri în vederea satisfacerii creanței.

La fel, se explică că dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.79 „a”, situat în blocul locativ nr. 34/2 de pe str. Paris, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100511.102.01.108, a fost înregistrat după Cibuc Angela la 30 ianuarie 2014, în temeiul unui contract de cesiune, prin care a dobândit drepturi depline asupra contractului de investiție, pentru care a achitat 265 922 lei. Se reiterează că, la 22 august 2013, a fost semnat contractul de cesiune, atunci când pârâta și Cibuc Dmitri erau căsătoriți, iar bunurile obținute erau supuse regimului juridic al proprietății comune în devălmășie. În aceste condiții, reclamantul consideră că Dimitri Cibuc poate pretinde la 1/2 cotă-parte din dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 79 „a” situat blocul locativ nr. 34/2 de pe str. Paris, mun. Chișinău.

Solicită Ioxa Lilian, recunoașterea dreptului de proprietate a lui Cibuc Dmitri Diomid asupra apartamentul nr. 79 „a” amplasat în blocul locativ nr. 34/2, str. Paris, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100511.102.01.108; stabilirea cotei-părți în mărime de 1/2 lui Cibuc Dmitri Diomid din dreptul de proprietate asupra imobilului cu nr. cadastral 0100511.102.01.108 , apartamentul nr. 79 „a”, amplasat în blocul locativ nr. 34/2, str. Paris, mun. Chișinău și a constata că hotărârea judecătorească este temei pentru dispunerea înregistrării dreptului de proprietate asupra cotei - părți de ½ după Cibuc Dmitri Diomid din apartamentul nr. 79 „a”, amplasat în blocul locativ nr. 34/2, str. Paris, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2015, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 91, 95 – 100)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016_a fost respins apelul declarat de către Ioxa Lilian, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2015. (f. d. 138 – 143)

La 15 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 21 iunie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 144)

La 01 septembrie 2016, Ioxa Lilian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, solicitând casarea hotărârii primei instanței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului, rezultă că decizia contestată a fost expediată în adresa părților la data de 15 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire. (f. d. 86) Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel, în termenul legal.

În motivarea recursului, Ioxa Lilian afirmă că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea, invocând prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

În explicitarea poziției sale, recurentul precizează că instanța de apel a recunoscut că apartamentul nr. 79 „a” amplasat în blocul locativ nr. 34/2, str. Paris, mun. Chișinău a fost procurat în timpul căsătoriei dintre Cibuc Angela și Cibuc Dmitrii, însă a conchis greșit că imobilul este proprietate personală a intimatei.

Subliniază că facturile fiscale anexate la dosar și reținute în calitate de probe nu constituie documente de plată și nu confirmă achitarea efectuată de Cibuc Angela. La fel, recurentul consideră că declarația lui Cibuc Dmitri din 29 ianuarie 2014 cu privire la neparticiparea sa la procurarea apartamentului litigios și lipsa pretențiilor față de soția sa urmează a fi apreciată critic, întrucât această a fost depusă când hotărârea judecătorească din 17 iulie 2013, prin care a fost încasat de la el suma de 66 736, 43, EURO, devenise irevocabilă și era în procedură de executare forțată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 24 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Cibuc Dmitri și Cibuc Angela cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 152)

La 20 octombrie 2016, Cibuc Angela depusă referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

Până la data examinării pricinii, Cibuc Dmitri nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile și a referinței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Ioxa Lilian în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse

de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ioxa Lilian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ioxa Lilian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală